

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **I.H.**, bytem ....., zastoupené JUDr. Ludvíkem Ševčíkem ml., advokátem se sídlem advokátní kanceláře Brno, Kobližná 19, proti žalovanému **Krajskému úřadu kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.7.2011, čj. .... sp.zn. ....

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem č.j. 57A 106/2011 – 29 ze dne 4.1.2012 zamítl žalobu žalobkyně, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu kraje Vysočina ze dne 21.7.2011, č.j. ...., sp. zn. .... kterým tento orgán zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Třebíč, č.j. .... vydané dne 10.12.2010, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 a ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona č. 200/1990 Sb., č. 200/1990 Sb.

V odůvodnění rozsudku, v závěru týkající se právního zhodnocení věci krajský soud uvedl, že se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, neboť bylo prokázáno, že Magistrát města Brna oznámil zákonným způsobem žalobkyni, že dosáhla ke dni 8.6.2010 12 bodů dle bodového hodnocení a vyzval ji dle § 123 c) odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., k odevzdání řídičského průkazu nejpozději do 5 –ti pracovních dnů ode dne doručení uvedeného oznámení

s tím, že byla poučena také v tom smyslu, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž jí bylo oznámení doručeno, pozbývá dle § 123 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., řidičské oprávnění a dále byla poučena v tom smyslu, že proti provedení záznamu bodů může podat písemné námitky u uvedeného úřadu s tím, že budou-li námitky shledány oprávněnými, nejpozději do 10-ti pracovních dnů uvedený úřad provede opravu záznamu o dosažení počtu bodů v registru řidičů a neprodleně ji vyrozumí o provedené opravě záznamu. Shledá-li však uvedený úřad uplatněné námitky jako neodůvodněné, rozhodnutím je zamítne a provedený záznam potvrdí. Toto rozhodnutí, jak ze založené doručky vyplývá, bylo žalobkyni doručováno dne 2.7.2010 na adresu jejího trvalého bydliště, protože si je ve lhůtě stanovené v ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., nevyzvedla, považuje se písemnost za doručitou posledním dnem této lhůty, což v daném případě je den 12.7.2010. Uvedeno dále, že krajský soud z dokladu založeného ve správním spise má za zcela jednoznačně prokázáno, že dne 12.7.2010 bylo žalobkyni řádně oznámeno, že ke dni 8.6.2010 dosáhla počtu 12-ti bodů a že do 5-ti pracovních dnů od tohoto dne pozbyla řidičské oprávnění, což je den 20.7.2010. Tohoto dne tedy žalobkyně pozbyla řidičské oprávnění, neboť v zákonné lhůtě námitky do oznámení o dosažení počtu 12-ti bodů nepodala. Krajský soud má také za to, že je zcela bez významu, že bylo, jak uvedeno, žalobkyni doručováno i později oznámení o dosažení počtu 12-ti bodů a toto oznámení si žalobkyni již osobně vyzvedla, neboť v prvním případě, o kterém soud hovoří, bylo doručováno zákonným způsobem, tedy bylo řádně doručeno fikcí. Krajský soud vzal tedy za prokázané, že dne 28.9.2010 řídila žalobkyně bez řidičského oprávnění. Pokud pak žalobkyně namítala, že mělo být žalovaným přihlédnuto k tomu, že 20.12.2010, tedy před vydáním rozhodnutí žalovaného, MěÚ Ivančice rozhodl tak, že zrušil rozhodnutí vydané v příkazním řízení o přestupku ze dne 28.10.2009 a řízení o přestupku, k němuž mělo dojít uvedeného dne, vůči žalobkyni zastavil, tedy že žalobkyně se jednoho z přestupkových jednání nedopustila a ke dni rozhodování žalovaného počtu 12-ti bodů nedosáhla, krajský soud se ztotožňuje i v tomto případě se stanoviskem žalovaného, a to v tom, že uvedené rozhodnutí, kterým bylo zrušeno jedno z rozhodnutí o přestupku žalobkyně, bylo zastaveno, tedy že bylo rozhodnuto tak, že žalobkyně se přestupkového jednání dne 28.10.2009 nedopustila. Je pravdou nicméně, že toto rozhodnutí bylo vydáno až 20.12.2010, tedy až po datu 28.9.2010 a na tomto rozhodnutí je vyznačeno, že rozhodnutí nabývá právní moci dnem 20.12.2010. Krajský soud zaujal rovněž stanovisko, že zcela jednoznačně v období od 8.6.2010 do 20.12.2010 žalobkyně nebyla držitelem řidičského oprávnění a k jejímu opětovnému nabytí oprávnění došlo až dnem 20.12.2010, když k přestupku, řízení vozidla bez řidičského oprávnění, došlo 28.9.2010. V tomto směru soud odkázal na znění ust. § 99 odst. 1 správního řádu, dle něhož účinky rozhodnutí v přezkumném řízení mohou nastat zpětně od právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí a nebo od právní moci nebo předběžné vykonatelnosti rozhodnutí v přezkumném řízení. V rozhodnutí, jímž se ruší nebo mění přezkoumávané rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, správní orgán s ohledem na obsah přezkoumávaného rozhodnutí určí, odkdy nastávají jeho účinky. Podle § 73 odst. 2 věta první správního řádu, pravomocné rozhodnutí je závazné pro účastníky a pro všechny správní orgány. Podle § 74 odst. 1 správního řádu rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci nebo pozdějším dnem, který je v jeho výrokové části uveden. Rozhodnutí je předběžně vykonatelné, pokud odvolání nemá odkladný účinek. Krajský soud uvedl, že v daném případě je rozhodnutí MěÚ Ivančice z 20.12.2010 závazné pro správní orgány dnem, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, tj. dnem 20.12.2010, neboť na rozhodnutí, jímž bylo zrušeno rozhodnutí o přestupku ze dne 28.9.2009, nebylo správním orgánem určeno, odkdy nastávají jeho účinky. V daném

případě tedy dle názoru soudu nastávají dne 20.12.2010. Soud uvedl, že v době rozhodování žalovaného bylo tedy nepochybně zjištěno, že v době od 8.6.2010 do 20.12.2010 žalobkyně nebyla držitelkou řidičského oprávnění a řídila přitom motorové vozidlo, což bylo zjištěno silniční kontrolou 28.9.2010, kdy evidentně držitelkou řidičského oprávnění nebyla. Ze skutečností uvedených v rozsudku proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“ zamítl.

S rozsudkem krajského soudu nesouhlasila žalobkyně, podala proti němu včas kasační stížnost. Namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí krajského soudu spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, které shledávala v tom, že soud v ratiu decidendi rozsudku zcela opomněl námitku žalobkyně, absence subjektivní stránky přestupku, když akcentoval pouze stránku objektivní. Skutečnost, že žalobkyni bylo fiktivně doručeno oznámení o dosažení 12 bodů a po uplynutí 5 pracovních dnů měla pozbýt dle právního předpisu formálně řidičské oprávnění, nelze automaticky dávat do souvislosti s tím, že již tímto, pokud po nastalých účincích pozbytí řidičského oprávnění řídí motorové vozidlo, automaticky spáchá přestupek. Pokud se fakticky nedozvěděla o dosažení 12 bodů, má za to, že není naplněna subjektivní stránka přestupku. Zavinění zde není dáno ani ve formě nevědomé nedbalosti, neboť nemohla předpokládat, že by dosáhla 12 bodů a mohla by tak pozbýt řidičské oprávnění, když poslední přestupek na základě něhož ji byly neoprávněně připsány body, nespáchala, což bylo dodatečně prokázáno v přezkumném řízení a rozhodnutí o přestupku bylo zrušeno. K nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení došlo formalistickou interpretací účinků rozhodnutí Městského úřadu Ivančice v přezkumném řízení ze dne 20.12.2010, když soud souhlasil s tvrzenými účinky rozhodnutí správními orgány ex nunc. Předmětné rozhodnutí výslovně neobsahuje údaj, odkdy nastávají jeho účinky, přitom na základě principu racionality a zásady omezení přílišné tvrdosti je nutné účinky rozhodnutí Městského úřadu Ivančice posuzovat ex tunc. V opačném případě dojde k právnímu i faktickému potrestání osoby odebráním řidičského oprávnění v situaci, kdy nedosáhla 12 bodů. Sama tato skutečnost porušuje nejelementárnější zásady správně právního trestání. Na základě uvedeného došlo k nesprávnému posouzení otázky, zda žalobkyně byla od 20.7.2010 do 20.12.2010 držitelkou řidičského oprávnění. Navrhovala tedy zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze 4.1.2012, č.j. 57A 106/2011 – 29 i zrušení rozhodnutí obou správních orgánů a vrácení věci k dalšímu řízení MěÚ Třebíč.

Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 1As 27/2012 – 40 ze dne 28.3.2012 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 4.1.2012, č.j. 57A 106/2011 – 29 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Uvedl v odůvodnění, že NSS v soudním spisu krajského soudu ověřil, že stěžovatelka v žalobě uplatnila žalobní bod, dle něhož nelze ze skutečnosti, že formálně pozbyla řidičské oprávnění, automaticky dovozovat spáchání přestupku. Tvrdila, že rozhodnutí o dosažení 12 bodů jí bylo doručeno fiktivně, proto se o nich fakticky nedozvěděla. Proto dle ní nemohla být naplněna subjektivní stránka přestupku dle § 22 odst. 1 písm. e) bod 1 přestupkového zákona. Zavinění není dle stěžovatelky dáno ani ve formě nevědomé nedbalosti, neboť nemohla předpokládat, že dosáhne 12 bodů a pozbude tak řidičské oprávnění. Poslední přestupek, pro nějž jí byly neoprávněně připsány body, totiž nespáchala. To bylo dodatečně prokázáno v přezkumném řízení (viz. strana 3 žaloby, část III/1).

Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud se v odůvodnění svého rozsudku shora uvedeným žalobním bodem vůbec nezabýval. Konstatoval pouze, že oznámení o dosažení 12 bodů obsahující výzvu k odevzdání řidičského průkazu bylo stěžovatelce řádně doručeno; protože proti němu nepodala námitky, pozbyla řidičské oprávnění. Nezabýval se však již argumentací stěžovatelky vztahující se k naplnění subjektivní stránky přestupku (tj. zavinění). Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Proto musel být zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. S ohledem na tuto skutečnost se tak NSS nemohl zabývat námitkou stěžovatelky zpochybňující naplnění subjektivní stránky přestupku. Bude tak moci učinit až poté, co se k obsahově shodnému žalobnímu bodu přezkoumatelným způsobem vyjádří krajský soud, ať již pokud jde o jeho přípustnost, či důvodnost.

Dále uvedeno, že ačkoliv NSS dospěl k závěru, že rozsudek krajského soudu je v části nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, nebrání tato skutečnost přezkumu rozsudku z pohledu další kasační námitky napadající skutkové a právní závěry, které jsou oddělitelné od nepřezkoumatelné části rozsudku.

V odůvodnění pak uvedeno [bod 16], že pro nyní posuzovanou věc je podstatné, že ke ztrátě řidičského oprávnění došlo na základě skutečností, že stěžovatelka (žalobkyně) dosáhla záznamu 12 bodů v registru řidičů. Tato skutečnost jí byla řádně oznámena. Jelikož ji stěžovatelka nezpochybnila mechanismem předvídaným § 123 f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), tedy v tzv. námitkovém řízení, na nějž může navázat řízení o odvolání, pozbyla řidičského oprávnění. Stalo se tak přímo na základě zákona ve vazbě na oznámení o dosažení 12 bodů a marné uplynutí lhůty pro podání námitek. V bodě [17] odůvodnění pak uvedeno, že k uvedenému lze poznamenat, že dle konstantní judikatury NSS může správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123 f) zákona o silničním provozu) zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123 b) odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší (viz rozsudek ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008 – 44, dále též rozsudek ze dne 24.8.2010, č.j. 5As 39/2010 – 76, či rozsudek ze dne 13.10.2010, č.j. 1As 16/2010 – 105). V bodě [18] uvedeno, že v době, kdy Magistrát města Brna doručil stěžovatelce oznámení o dosažení 12 bodů spojené s výzvou k odevzdání řidičského průkazu, a tím inicioval nástup zákonem předvídaného následku po době pozbytí řidičského oprávnění, bylo rozhodnutí Městského úřadu Ivančice o přestupku vydané v příkazním řízení pravomocné. Stěžovatelka včas nevyužila opravný prostředek, který ji dává k dispozici § 123 f) zákona o silničním provozu. I kdyby tak učinila, nemohly by být námitky zpochybňující zákonnost pravomocného správního rozhodnutí úspěšné (viz. judikatura cit. v bodě [17] shora). V době pozbytí řidičského oprávnění bylo rozhodnutí Městského úřadu Ivančice pravomocné, a bylo tak způsobilým podkladem pro záznam bodů do registrů řidičů. V bodě

[19] uvedeno, že pokud jde o účinky rozhodnutí v přezkumném řízení, ty mohou nastat v souladu s § 99 odst. 1 správního řádu zpětně od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí, a nebo od právní moci rozhodnutí v přezkumném řízení. Správní orgán má ve výroku rozhodnutí v přezkumném řízení určit, od kterého z těchto dvou okamžiků nastávají účinky tohoto rozhodnutí. Přitom pokud se ruší rozhodnutí ukládající povinnost, za něž lze považovat i rozhodnutí o přestupku, platí, že správní orgán by měl rozhodovat o tom, že účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají zpětně od okamžiku nabytí právní moci přezkoumávaného rozhodnutí, neexistují-li výjimečně okolnosti odůvodňující opačné řešení (§ 99 odst. 2 správního řádu). V daném případě však Městský úřad Ivančice ve svém rozhodnutí ze dne 20.12.2010, jímž zrušil své rozhodnutí ze dne 18.5.2010, č.j. OSČ – OD/R-299/2010, neuvedl, k jakému okamžiku nastávají účinky rozhodnutí v přezkumném řízení. V souladu s obecnou právní normou obsaženou v § 74 správního řádu je třeba dospět k závěru, že vykonatelnost takového rozhodnutí nastává okamžikem nabytí právní moci (Vedral, J. *Správní řád. Komentář* 2.vydání, Praha; Bova Polygon 2012, s.854). Rozhodnutí Městského úřadu Ivančice zde dne 20.12.2010 tak s ohledem na znění svého výroku nemohlo vyvolat účinky *ex tunc*, nýbrž pouze účinky *ex nunc* počínající dnem 20.12.2010, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci. Proti znění výroku ostatně mohla stěžovatelka podat odvolání a domáhat se toho, aby v souladu s § 99 odst. 2 správního řádu bylo ve výroku určeno, že jeho účinky nastávají ke dni právní moci přezkoumávaného rozhodnutí. V bodě [20] pak uvedeno, že rozhodnutí Městského úřadu Ivančice ze dne 20.12.2010 tak nemůže mít vliv na skutečnost, že stěžovatelka pozbyla dne 20.7.2010 řidičské oprávnění z důvodu nashromáždění 12 bodů v registru řidičů, a tudíž dne 28.9.2010 řídila motorové vozidlo bez řidičského oprávnění (nutno zdůraznit, že otázku zavinění stěžovatelky nechává NSS zcela stranou, neboť se k ní bude muset vyjádřit nejprve krajský soud v dalším rozhodnutí).

V bodě [21] pak uvedeno, že i kdyby snad mělo rozhodnutí vydané v přezkumném řízení účinky *ex tunc*, neznamenalo by to automatické obnovení řidičského oprávnění rovněž s účinky *ex tunc*. Pozbytí řidičského oprávnění totiž nemá v tomto případě původ v rozhodnutí o přestupku, nýbrž je přímým následkem samostatného postupu vyvolaného oznámením o dosažení 12 bodů, proti němuž může držitele řidičského oprávnění, který řádně střeží svá práva, brojit námitkami, a vyvolat tak zvláštní správní řízení, které může zahrnovat i řízení o odvolání. Rozhodnutí o přestupku je pouze podkladem pro toto řízení, resp. rozhodnutí o námitkách a rozhodnutí o odvolání. Zrušení či změna podkladového rozhodnutí je důvodem obnovy řízení dle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu.

V bodě [22] odůvodnění uvedeno, že shora vyložené úvahy nelze v žádném případě považovat za přepjatý formalismus. Pokud by stěžovatelka řádně střežila svá práva, mohla následku, proti němuž brojí, tj. pozbytí řidičského oprávnění, včas zabránit, neboť měla k dispozici příslušné procesní prostředky. Stěžovatelka tak v první řadě mohla podat odpor proti příkazu (rozhodnutí) vydanému Městským úřadem v Ivančicích a nespolehat až na přezkumné řízení. To je mimořádným opravným prostředkem (čili směřuje proti pravomocnému rozhodnutí). Již z tohoto důvodu nemůže odstranit všechny následky, jež at již přímo, či v návaznosti na další skutečnosti nastaly po nabytí právní moci. Stejně tak mohla vyvolat řízení o námitkách proti oznámení o dosažení 12 bodů, jež by bylo možné poté, co rozhodnutí Městského úřadu v Ivančicích bylo v přezkumném řízení zrušeno, obnovit. Pokud

stěžovatelka náležitě nestřežila svá práva a svoji procesní pasivitou dopustila, aby se navazující procesní mechanismus uvedl v pohyb, nemůže nyní správním orgánům a soudům vyčítat, že jejich rozhodnutí jsou formalistická. Každý typ správního řízení a postupu má svůj předmět a lze v něm řešit pouze určitý omezený okruh otázek. Není proto možné uplatňovat v něm námitky týkající se otázek, které svoji povahou náleží do předcházejících řízení a postupu.

V bodě [23] odůvodnění pak uvedeno, že kasační námitka je nedůvodná.

Podle § 2 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, **přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně**, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů a nebo o trestní čin.

Podle § 3 uvedeného zákona *k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.*

Podle § 4 odst. 1 přestupkového zákona, *přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel*

- a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo**
- b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.**

Podle § 22 odst. 1 písm. e) bod I., ve znění platném do 31.7.2011 *přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění.*

V daném případě, ohledně přestupkového jednání, jehož se měla dopustit žalobkyně tím, že 28.9.2010 řídila motorové vozidlo bez řidičského oprávnění, je teda třeba zkoumat, zda se v případě žalobkyně jednalo o jednání zaviněné, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto (přestupkovém) nebo jiném zákoně.

Krajský soud v Brně uzavírá, že o zaviněné jednání, které ohrožuje zájem společnosti, a je za přestupek výslovně označeno v přestupkovém zákoně, v daném případě šlo. Soud k tomuto závěru dospěl z následujících důvodů:

Při kontrole policií 28.9.2010 bylo žalobkyni jako řidičce motorového vozidla oznámeno policií, že z její evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že dosáhla záznamu 12 bodů v registru řidičů a z tohoto důvodu dne 20.7.2010 pozbyla řidičské oprávnění.

Pokud se žalobkyně hájí tím, že o dosažení počtu 12 bodů nevěděla, neboť jí oznámení o dosažení počtu 12 bodů bylo doručeno fikcí, soud uvádí:

Je skutečností, tak jak vyplývá ze správního spisu, že oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění byla žalobkyni doručena na doručovací adresu ..... a protože adresátka nebyla při doručování zastižena, bylo ji zanecháno poučení a zásilka, jak z doručky vyplývá byla připravena k vyzvednutí dne 2.7.2010. Zásilka se vrátila jako nevyzvednutá po ukončení 10-ti denní úložní lhůty zpět.

Z předložené doručky tedy vyplývá, že v daném případě bylo oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění žalobkyni zasílána zákonným způsobem, přesně v souladu s ust. § 23 odst. 1 (nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží) a § 23 odst. 4 správního řádu (adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout). Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil).

Podle § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

Soud tedy dospěl k závěru, že uvedená písemnost, tedy uvedené oznámení bylo žalobkyni doručeno 12.7.2010. Tohoto dne tedy žalobkyni zákonným způsobem bylo oznámeno, že dosáhla v bodovém hodnocení 12 bodů a byla také vyzvána k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění do 5-ti pracovních dnů od doručení oznámení podle § 123 c) odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. V uvedeném oznámení jí bylo současně sděleno, že uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž jí bylo oznámení doručeno (což bylo 12.7) pozbývá dle § 123 c) odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. řidičské oprávnění. V uvedeném oznámení byla také poučena o možnosti proti provedenému záznamu bodů podat námitky.

Protože 5-ti denní lhůta k odevzdání řidičského průkazu uplynula 17.7 a vzhledem k tomu, že se jednalo o sobotu, dle § 40 odst. 1 písm. c), správního řádu, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den. Nejbližším příštím pracovním dnem bylo pondělí 19.7, takže evidentně počínaje dnem 20.7.2012 žalobkyně pozbyla řidičské oprávnění a pokud byla kontrolována policií dne 28.9.2010, je zřejmé, že v důsledku dosažení počtu 12 bodů v bodovém hodnocení vozidlo řídila bez řidičského oprávnění.

Pokud pak žalobkyně namítá, že vzhledem k tomu, že se fakticky nedozvěděla o dosažení 12 bodů, když rozhodnutí jí bylo doručeno fikcí, nedošlo k naplnění subjektivní stránky přestupku a zavinění zde není dáno ani ve formě nevědomé nedbalosti, neboť nemohlo předpokládat, že by dosáhla 12 bodů, krajský soud v tomto směru stanovisko žalobkyně v žádném případě nesdílí, neboť s ohledem na skutečnost, že žalobkyně je řidičkou, již v předchozí době se dopustila několika přestupkových jednání, a to již počínaje rokem 2007, je zcela evidentní, že náležitě nestřežila svoje práva a sama svou pasivitou dopustila, že si oznámení o dosažení počtu 12 bodů a výzvu k odevzdání řidičského průkazu skutečně fyzicky nevyzvedla, když ani nezpochybňuje, že rozhodnutí jí bylo zákonným způsobem doručeno fikcí.

V tomto případě minimálně byl přestupek spáchán z nedbalosti nevědomé, když žalobkyně sice nevěděla, jak tvrdí, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem (je řidičkou, dopustila se předtím již několika přestupkových jednání) a svým osobním poměrům (vysokoškolsky vzdělaná žena) vědět měla a mohla.

Bylo tedy prokázáno, že v případě žalobkyně byl spáchán přestupek, že byl spáchán zaviněným jednáním žalobkyně (minimálně nevědomá nedbalost), a to přestupek, který je výslovně v přestupkovém zákoně, v § 22 odst. 1 písm. e) bod I. přestupkového zákona ve znění platném do 31.7.2011 uveden.

V ostatním pak soud odkazuje na již citované odůvodnění rozsudku NSS a uvádí, že rozhodně žalobkyně nepozbyla řidičské oprávnění pouze „formálně“, ale skutečně řidičské oprávnění pozbyla a přestupkového jednání se dopustila.

Žaloba žalobkyně tedy důvodná není a proto ji soud dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně ve věci neměla úspěch, náhrada nákladů řízení ji tedy nepřisluší, pokud jde

o žalovaného, ten sice byl ve věci úspěšný, žádné náklady řízení, kromě běžné úřednické činnosti, mu však nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. srpna 2012

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně